

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Min Siæl lov Gud din HErre

Citation: Kingo, Thomas: "Min Siæl lov Gud din HErre", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 253. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid87185/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

322 Alt hos sin Brud den reene, Som hannem fryg|ter Hiertelig,
 Og holder hans Bud og Villie. Hand boer i Himmelen vist, Hans
 Engle hannem der tiene, Og priise med høyer Røst, Den stoore
 HERre til Ære, Og siunge hans hellige Ord, Min Siæl hans Lov
 5 skal lære, Nu over den gandske Jord.

Dænd samme anderledis, og efter forrige Melodie.

I.

MIn siæl lov Gud din HERre,
 Alt i mig er hans Hellig Navn,
 10 Min Siæl giv HERren Ære,
 Forglem ey noget aff det gavn
 Dænd HERre Gud dig teede,
 Som naadelig forlod
 Dig dine Synder leede,
 15 Paa din Brek raader Bood,
 Dit Liv forlæs og skoner
 Fra Ulykk' og fortred,
 Og dig med Naade Kroner
 Og stoor Barmhiertighed.

323

2.

Hand som din Mund og mætter
 Med mange gode Gaver sin,
 Din' Aar i Kraft opsætter
 Som Ørnens, gjør dig ung og fin.
 25 Dænd rictig HERre fromme
 Hand hielper dem til ræt,
 Som med urictig Domme
 Fortrykte ere slet.

Hand Mose gav tilkiende Sin Vey og Villie good, Og Israel tilvende Sin Lærdoms rene flood.	
3.	5
Gud er og meget Naadig, Tolmodig, og aff stoor Miskund, I Vreden er hand maadig, Den varer kun en liden stund.	
Mod os hand ikke gjorde Efter vor Ondskabs fund, Og vor Mißgierning stoor, Men effter sin Miskund,	10
Som er saa høy og mægtig Ovr dem ham frygte ræt, Som Himmelen høy-pregtig Er over Jorden sæt.	324 15
4.	
Saa langt som Vest fra Øster, Bortkaster hand vor Synd os fra, Og os igien saa trøster Som Faderen sin' Børn de smaa, Sig over os forbarmer, Hand veed vi er' kun Støv, Og som Græs-pillen Armer, Et Blomster eller Løv, Naar Væyret der paa falder Da findes det ey meer, Saa gaar det med vor Alder, Vor Ende er os nær.	20 25 30

5.

Men Guds Miskund alleene
 Staar fast og bliver ævliglig
Hos Bruden sin den reene,
5 Som hannem frygter hiertelig,
325 Og hans Rætvished bolde
 Blant Børnebørn gaar ud,
Ovr dem hans Pagt vil holde,
 Og tænke paa hans Bud,
10 At de der efter giøre,
 Hans Navn til Priis og Ær',
Ey andet efter-spøre,
 End hvis ham kiert kand vær'.

6.

15 Vor Gud i Himle-Throne
 Sin stoel haver befest med Magt,
Hans Regiment og Krone
 Regierer' alting, med stor Pract
I Engle, hannem Ærer,
20 I sterke sendebud,
Som Ærind' hans udbærer,
 Hans Villie rætte ud;
Ald Himle-hær Gud priise,
 Og alt det hand saavel
25 Har skabt, ham Tak beviise,
 Lov Gud min kiære Siæl.

M. Anders Arreboe.